

Коли із дна душі незборне
Тужіння виповзе надвір
І вираз мій у тінь огорне,
Потьмить чоло й заповнить зір,
Не бідкайся! Свою оселю
Моя скорбота добре зна:
В грудей безмовне підземелля
Назад повернеться вона.

Вересень 1813